

DAN Iosif (14 octombrie 1950, București – 5 decembrie 2007, Novosibirsk) – electronist; în iunie 1990 era unul din liderii F.S.N.; în această calitate a participat la ședința din 11 iunie, în care s-a decis eliberarea Pieței Universității și s-au împărțit sarcinile.

D.I. a urmat cursurile liceelor „I.L. Caragiale” și „George Călinescu” din București, după care, între 1967 și 1969, a făcut Școala de maiștri militari din Sibiu¹. Dintre toți cei implicați în evenimentele din iunie 1990, el a avut cea mai modestă „carieră” înainte de 1989: a lucrat ca tehnician electronist, la Întreprinderea de calculatoare electronice, din cadrul Centralei industriale de electronică și tehnică de calcul București, ca muncitor în cooperatie la U.J.C.O.O.P. București și la ferma piscicolă a I.C.A.B. (Întreprinderea de Canalizare și Apă - București) de la Domnești². Totuși, era într-o oarecare măsură cunoscut, ca participant activ la operațiunile de salvare ce au urmat cutremurului din martie 1977, fiind amintit în acest sens în cartea despre acele evenimente coordonată de Aristide Buhoiu și apărută în mai același an, „Secunde tragice, zile eroice”³. De asemenea, era un obișnuit al centrului capitalei, acolo unde desfășura diverse activități lucrative tolerate⁴.

A fost unul dintre cele mai vizibile personaje ale Revoluției⁵, intrând în acest fel în cercul de putere creat în acele zile. La 22 decembrie, a fost numit telefonic de către Dumitru Mazilu șef peste sediul Comitetului Central⁶ și cooptat în prima formulă a Consiliului Frontului Salvării Naționale⁷. Începând cu acest moment, deși formal nu a ocupat poziții foarte importante în structurile F.S.N., a devenit unul dintre apropiații lui Ion Iliescu și unul dintre liderii Frontului. În prima jumătate a anului 1990 a fost o prezență obișnuită și foarte vizibilă la mitingurile electorale ale F.S.N.⁸ De altfel, a fost membru C.P.U.N. (13 februarie – 9 iunie 1990)⁹ din partea F.S.N.

La alegerile din mai 1990 a fost ales senator în circumscripția nr. 19 Giurgiu pe listele F.S.N., deținând și funcția de secretar al Senatului pe toată perioada mandatului¹⁰. În 1991 apropierea de Ion Iliescu devine formală prin alegerea ca membru în Biroul Executiv al

¹ În prezent, Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” – Sibiu [n.a.].

² Gheorghe CRIȘAN, *Piramida puterii. Vol. II. Oameni politici și de stat, generali și ierarhi din România (22 decembrie 1989 – 10 martie 2004)*, Editura Pro Historia, București, 2004, p. 115.

³ <http://www.amosnews.ro/Sections-article1-p1.phtml>, accesat 08.05.2010.

⁴ <http://paginiromanesti.com/articol.asp?codart=2-R02-12072>, accesat 08.05.2010.

⁵ Domnița ȘTEFĂNESCU, *Cinci ani din istoria României. O cronologie a evenimentelor: decembrie 1989 – decembrie 1994*, Editura Mașina de scris, București, 1995, p. 17.

⁶ Vartan ARACHELIAN, *Revoluția și personajele sale*, Editura Nemira, București, 1998, p. 154.

⁷ *Ibidem*, p. 156.

⁸ Domnița ȘTEFĂNESCU, *op. cit.*, pp. 60, 65.

⁹ Gheorghe CRIȘAN, *op. cit.*, p. 115.

¹⁰ http://www.cdep.ro/pls/parlam/structura_gprs.mp?idm=21&cam=1&leg=1990, accesat 08.05.2010.

F.S.N. (21 martie 1991 – 27 martie 1992) și numirea în funcția de consilier pentru relații cu publicul la Președinție (până în 1996). Mai mult, din 1996 și până în anul 2000 a fost șeful de cabinet al lui Ion Iliescu la Senat, iar în ultimul mandat al acestuia a făcut parte din Administrația Prezidențială, consilier de stat pentru problemele revoluționarilor. A mai deținut funcția de președinte de onoare al Federației Române de Box (11 februarie 1994 – august 1995) și pe cea de co-președinte al Blocului Național al Revoluționarilor (din 24 octombrie 2003)¹¹.

Dan Drăghia

¹¹ Gheorghe CRIȘAN, *op. cit.*, p. 115.